

[PORONIĆ *vb pf*

Oba o jasne.

inf poronić. \diamond *con* 3 sg *m* by poronił. *f* by poroniła.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Stracić; w przen [co]:* O niecnotliwy Włofzek/ toć nas wżędy poczynił v I.M. potrzebáby nam pilnowáć/ iákoby tę łáfkę Páńfką poronił/ ábyfmy teź mieśce v I.M. mieli iáko y pierwey *HistFort A7*.

2. *Urodzić przed czasem martwy płód; abortire, eicere a. elidere partum, facere abortum Cn:* Abortire [...] Poronicz *Cervus F40* 249; Iesliby sie powádzili mężowie/ á vderzyłby który niewiáftę brzemienną/ ták żeby poroniła [*et abortivum quidem fecerit*]/ ále lámá żywá zoftálá: podlęże szkodzie/ ileby mąż niewiáfty záządał *WujBib Ex* 21/22.

Synonimy: porzucić, potracić.

Formacje współrdzenne cf RONIĆ.

Cf PORONIENIE, **PORONIONY**

MN